

INTERVIEW HEIN VAN DER HEIJDEN

‘De held willen zijn, maar antiheld worden, dat is mooi om te spelen’

Na Renée van Wegberg en Suzan Seegers is nu ook de derde hoofdrolspeler van ‘Het was Zondag in het Zuiden’ bekend. Acteur Hein van der Heijden (Heerlen, 1958) speelt deze zomer in de openluchtmusical van Toneelgroep Maastricht de rol van de burgemeester die tijdens de Maasoverstroming van 1993 een tijdje zoek was.

AMSTERDAM/ HEERLEN
DOOR RONALD COLÉE

Hij had altijd al iets met Servé Hermans en Michel Sluysmans van Toneelgroep Maastricht willen doen, maar het kwam er maar niet van omdat hij als acteur aan het Nationale Theater in Den Haag verbonden is. Toen Hermans hem echter benaderde voor de rol van burgemeester in *Het was Zondag in het Zuiden* kon Hein van der Heijden wel ja zeggen. „Die valt precies in de zomerstop van het Nationale Theater en omdat mijn vrouw en ik eind juni oma en opa van ons eerste kleinkind worden, waren we toch al niet van plan op vakantie te gaan.”

Spoorloos

De 64-jarige Heerlenaar die na zijn opleiding aan de Toneelschool in Arnhem naar Amsterdam vercaste, twijfelde geen moment. „Wat me aanspreekt, is dat het om een nieuw stuk gaat, over een mooi en aangrijpend onderwerp. Dat door de recente overstromingen in Valkenburg en de klimaatcrisis

helemaal van deze tijd is. En ook nog met muziek van Rowwen Hèze. Heerlijk, omdat ik naast acteren ook erg van zingen hou.” Van der Heijden speelt in *Het was Zondag in het Zuiden* de rol van burgemeester. Gebaseerd op Engelbert Mooren van Arcen en Velden die tijdens de Maasoverstroming van 1993 een tijdje spoorloos – en in ieder geval onbereikbaar – was. „Ik ga anders heten en in mijn rol zullen historie en fictie ook door elkaar heen lopen. Maar er zullen wel degelijk raakvlakken zijn. Ook ik zal een poosje zoek zijn en uiteindelijk een reporter op bezoek krijgen.”

Tom Egbers

Uit oude krantenartikelen en interviews rijst volgens Van der Heijden het beeld van een man die vindt dat hij onterecht behandeld is. „Die wel wilde, maar niet zo goed kon delegeren, die niet zo sterk was in communiceren en over wiens functioneren binnen de gemeente al eerder vragen waren gerezen. Een bestuurder die toen hij er móest zijn er niet was, maar zelf wel het gevoel had alles te hebben gedaan om deze crisis het

“

Wat me aanspreekt, is dat het om een nieuw stuk gaat, over een mooi en aangrijpend onderwerp. En ook nog met muziek van Rowwen Hèze.

Hein van der Heijden,
acteur

hoofd te bieden.”

Los van de waarheid – was hij nou wel of niet zoek? – een dramatisch gegeven. „Waarmee hij iets tragisch over zichzelf afriep. De held willen zijn, maar antiheld of slachtoffer worden. Een man die iets kwetsbaars heeft. Mooi om te spelen. Toen ik die berichten over Mooren las, deed het me aan Tom Egbers denken die vorige maand ook plots van zijn voetstuk denderde en aangeslagen bij *Khalid & Sophie* voor zijn baan opkwam.”

Ver-van-mijn-bedshow

Zelf kan de Zuid-Limburger zich weinig herinneren van de Maasoverstroming in 1993. „Toen speelde ik bij Toneelgroep Amsterdam en hadden mijn vrouw Edith en ik net een tweeling. Dan komt zulk nieuws toch minder bij je binnen. Het was in elk geval geen 9/11 waarbij ik nog precies weet waar ik was en wat ik deed. De recente overstroming van de Geul in Valkenburg heb ik beter op mijn netvlies staan. Omdat de media er naar mijn mening nu ook meer bovenop zitten, door het veranderde medialandschap en de geavanceerdere communicatiemiddelen.

Ik heb het idee dat nieuws uit Limburg in 1993 voor het westen was wat de problemen rond de gaswinning in Groningen ook jarenlang zijn geweest. Een beetje een ver-van-mijn-bedshow.” Voor Van der Heijden, die vooral veel toneelstukken, televisiewerk en speelfilms op zijn palmares heeft staan en onder meer een Louis d’Or en Arlecchino won, wordt het zijn derde musical in een carrière die inmiddels bijna veertig jaar omspannt. „Ik heb ooit samen met collega Hajo Buins op een slotfeest van Toneelgroep Amsterdam twaalf liedjes geschreven en gezongen voor mensen die weggingen. Onder de aanwezigen bevond zich regisseur Frans Weisz die me daarna vroeg voor de hoofdrol in de musical *Sinatra That’s life*. Iets wat natuurlijk niet te doen is, in diens schoenen staan, maar wat ik toch geprobeerd heb en waarvoor ik tot mijn grote verbazing genomineerd werd voor een John Kraaijkamp Musical Award.” Door die nominatie kwam Van der Heijden ook in het vizier bij Joop van den Ende die op zoek was naar een acteur voor *The Lion King*. „Daar heb ik echt even over

getwijfeld, omdat het toentertijd niet gangbaar was om als toneelacteur in een musical te spelen." Lachend: „Maar als je iets níet wilt, krijg je het vaak. Dus heb ik anderhalf jaar lang als Scar op het toneel gestaan, met veel plezier. Waarna ik opnieuw voor beste mannelijke hoofdrol genomineerd werd.”

Muziek

Muziek heeft voor de Limburger die graag zingt en verdienstelijk gitaar en trompet speelt altijd een belangrijke rol in zijn leven ingenomen. „Er is niets leuker dan een scène te spelen en daarna een liedje te zingen. Want muziek tilt het geheel naar een nog hoger niveau. Maar bij de meeste toneelstukken is daar niet altijd de ruimte voor.” Een vaste baan als musicalacteur heeft hij echter nooit geambieerd. „Dan sta je een of twee jaar lang dezelfde voorstelling te spelen, zes tot soms wel acht keer per week. Dat vind ik moeilijk; het wordt een sleur. Na anderhalf jaar *The Lion King* was het echt genoeg.” „Bij het Nationaal Theater brengen we elk jaar twee of drie

Hein van der Heijden.
FOTO JEAN-PIERRE JANS

“

Er is niets leuker dan een scène te spelen en daarna een liedje te zingen. Want muziek tilt het geheel naar een nog hoger niveau.

Hein van der Heijden,
acteur

stukken op de planken, waardoor je steeds weer voor een nieuwe uitdaging komt te staan. Maar als je, zoals nu, die twee vakgebieden kunt combineren, is dat het leukste wat er is. Want acteren is mijn vak, muziek mijn liefste hobby.”

Oogartsassistente

Van der Heijden verheugt zich dan ook ontzettend op de zomer die komen gaat, in de provincie waar hij geboren is. „Mijn moeder, die oogartsassistente in het De Weverziekenhuis was, is ook na haar pensioen nog in Heerlen blijven wonen. Als ik met haar door de stad liep, leek ze razend populair. Ze werd continu begroet, door opvallend veel brildragers. En pas heb ik nog oud en nieuw in Heerlen gevierd met kunstenaar Michel Huisman. Die band met Limburg blijft, hoe lang je er ook weg bent. Daarom neem ik in augustus ook mijn intrek in een B&B mét glampingtent in Tegelen. Als we dan net zo'n mooie zomer als vorig jaar krijgen – waar ik van uitga – kan ik overdag fijn een stukje fietsen of wandelen en 's avonds lekker spelen. Deze zomer wordt echt een feestje.”